

ORIGINAL

The ways in which rhetoric or figuration disrupt logic themselves point at the possibility of random contingency, beside language, around language. Such a *dissemination* cannot be under our control. Yet in translation, where meaning hops into the spacy emptiness between two named historical languages, we get perilously close to it.

Logic allows us to jump from word to word by means of clearly indicated connections. Rhetoric must work in the silence between and around words in order to see what works and how much. The jagged relationship between rhetoric and logic, condition and effect of knowing, is a relationship by which a world is made for the agent, so that the agent can act in an ethical way, a political way, a day-to-day way; so that the agent can be alive, in a human way, in the world. Unless one can at least construct a model of this for the other language, there is no real translation.

TRANSLATION

Způsoby, kterými narušuje rétorika nebo figurace logiku sama ukazuje na možnost náhodné nahodilosti, vedle jazyka, kolem jazyka. Takové šíření nemůže být pod naší kontrolou. Přesto v překladu, kde význam poskakuje do prostorné prázdnoty mezi dvěma pojmenovanými historickými jazyky, se k němu nebezpečně dostáváme.

Logika nám umožňuje přeskakovat ze slova na slovo pomocí jasně naznačených spojení. Rétorika musí fungovat v tichu mezi slovy a kolem nich, aby bylo vidět, co funguje a jak moc. Zubatý vztah mezi rétorikou a logikou, podmínkou a účinkem vědění, je vztahem, kterým je vytvořen svět pro agenta, takže může jednat eticky, politicky, každodenně; aby agent mohl být naživu, lidským způsobem, ve světě. Dokud není možné sestavit alespoň model tohoto systému pro jiný jazyk, neexistuje žádný skutečný překlad.

TYPOTRANSLATION

